

پیشگوین

من دستنقیسا کاک نازاد مزویری ب ناقی (قهدری جان-
داهینان و ولاتپاریزی) قه خوبند. دلشادبووم، کوههولهکا دن
هاتهدان ژ سهخمه راتی رۆنقه کرنا ئالییه کی ههری گرنگ ژ
ئه فراندنیتن پیشه ننگه کنی شعرا نوی یا کوردی، کوبیتی ناف و
ئه زموونگه ری یا قهدری جان هیچ بابه تهک و قه کۆلینهکا بنه جه و
ته قاش لسهر ریبازا ئه ده بیاتا نوی یا کوردی ناهیتته کرن ب تایبه تی
د دیالیکتا کورمانجییا باکووردا.

قهدری جان، ئه و شاعرئ نیف خه مگین و نیف نازربای، د
هه لبه ستین خوه دا وه کهه قییا مافان و قیانا وه لات لسهر پیوه ری
نه ته وه خواز بییا کورد هه قسه ننگ دکر، هه رچه نده پاراستنا قی
هه قسه نگیی پرسه کا پر ئالۆزه، سه خته، گرانه و ب ملی ههر
که سه کی قه نایی، لی ئه وی ب در ئیاییا زیده تر ژ چل سالان
سه لماند، کوب رییا شعری، کورته چیروکی، گۆتاران، وه رگه راندنی
ژ زمانین دن، دکاره به رگریی ژ مافین گه لی خوه بکه و ببه
ستوونه کا موکم دنیفا سه دسالییا بیستیدا.

دکیمن، ئه و که سین وه لات کربیه شعرو ددلی خوه دا هه لگرتی،
و د وی جقاتا بژاره ژی دا، قهدری جانی جهی خوه گرتییه و د
خه له کا هزرین وی دا دۆزه کا مه زن تی دیتن.

د به شی یه که می قی پهرتووکییدا پینج بابه ت ل دور ژینه نیگارو
ویستگه هین ههره به رچاقین ئه زموونا وی هاتینه ریزه ندکرن،

زیده تر لسه رژیان و ب سهرهاتییا وی راوهستیایه و بیروپایین
چندین نقیسهکاران وهکه گرۆف و بهلگه دانینه بهردهست. پتر ژ
همه میان لسه رکیشه یا رۆژا، ئانکو سالا، ژ دایکبونا وی چوویه،
ههتا داوییی دگههته وی باوهرییا دلاوه رزنگی پی گه بیهستی و د
په رتووکا خوهدا «نقیسهکاری کورد قه دری جان» دا تۆمارکری. لی
چما ئەف کیشه یه هنده مه زن بوویه و دهراره ی ژ دایکبونا
شاعره کی نویخوازی مینا قه دری جانی کو گه له ک هه قال و دوست و
زارژیی وی هیشتا دژیانی دانه و ئەو ب خوه مامۆستا بوویه و
ناسنامه و کارت و پهروه ندین وی هیشتا ل ده زگه هین کارو
تۆمارکرنیدا ماینه. ههروه که دلاوه رزنگی وینه یه کی پیناسه یا وی
یا چاخیی قوتابی ل ئەنستیتویا مامۆستایان ل قونیه دکتیبیا خوه یا
ناقبریدا به لاقکرییه لی کاک ئازادی ئیماژه پی نه کرییه.

دیشکا دوویی دا، په یوه ندیین شاعری دگه ل سه رکردین کوردان،
ههروه سا دگه ل رهوشه نبیرو نقیسهکارین کورد ژی کو هه قچاخیی وی
بوونه، خویا دکه.

دیشکا سییه مدا کو به رهه میتن شاعری قه دگریت، ئەو ژی ژ سۆ
پاشکۆیان پیکهاتییه:

پاشکۆیا یه که م (۳۰) شعرین قه دری جانی کۆم کرینه و
پاشکۆیا دوویی شعرین شاعران یین بو وی نقیسه سین. پاشکۆیا
سییه م تاییه ته ب ئەلبوما وینه یان قه.

ژ بلی هه که م و کورتیین بچویک ئەف په رتووکه ژ بزاقه کا
پر ماندیوون درستبوویه، و پینگاقه کا دجهی خوه دایه ژ بو
خرقه کرنا سه رجه م دیوانا قه دری جانی کو پشکه کا کیم ژئی مایه و

رټيا پيگه هاندنا وئ گه لهك دهستخو شېويه. هه لېه ته ئه فه ژى دئ
بيته كه لپنه ك ژ ته قاي ا به ره مه مين وى يين نه ده بى و هزرى ك و ب
هيمه تا خيرخو ازين قادا خزمه تا گه ل و وه لاتي دئ ئه و ژى به ه قرا
رونا هيبى بينن.

لايه نه كى دى يئ هه رى باش ئه وه كو ئه ف پهرتووكه ب
ديالېكتا كورمانجيا نا فه راست هاتيه نقيساندن و دهستكارى
دتيكسستين شعراندا نه هاتيه كرن، مينا هنه ك برادر هه ولا وئ
چه ندئ دده ن، لئ فه ره نه نگو كه كا په يقين گران تشته كى فه ر و
پيويستبو، هه رچه نده شتو ازئ قه درى جاني ب خوه گه له كي سفك
و ره وان و ئاسانه لئ هه بو نا ديالېكت و گو فه رين مشه قى تشتى
فه ركه ت. له ورا مرو ف دكاريت بي ثريت كو قئ پهرتووكئ دوو
لايه نين پهرتووكه خانا كوردى (كورمانجيا باكوور- كورمانجيا
نا فه راست) پر كرنه فه ژ به ره مه مئ قى شاعرى، كو دخوينا ملله تن
خوه دا دژيت.

به ره پيشين دهستخو شيبئ ژ نقيسكارى دكه م، و هي قيا ده مين
پر مفا و به خته وه رى بو خو بنده قانين قئ ئو غرا پر په ندو جام
دخو ازم.

ئه حمه د قه رهنئ

هه و لير ۲۸/۷/۲۰۰۲

به‌شلی به‌که‌۴

ژیان و به‌سه‌رهانی قه‌دري جان

ناوی ته‌واوی قه‌دري جان: (عه‌بدولقادر عه‌زیزجان)ه، خه‌لکی کوردستانی باکووره، له سه‌روکانی روبراری دیجله، له گوندی (دیرک)ی سه‌ر به بناری چیای (مازی)، له رۆخ که‌ناره‌کانی شاری ماردین، چاوی به دونیای رووناک و گه‌ش هه‌لیناوه، هه‌ر وه‌کو خۆیشی له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌دا ده‌ریده‌پریت:

دیرکا چایی* مازی
وه‌لاتی باڤ و کاله
لی سه‌د هاوار و گازی
ژی دوورکه‌تم چه‌ند ساله
ئه‌زل وئ هاتم دنی
وئ ده‌رگوشی، هه‌ژاندم
هه‌ی واخ هه‌ی مالا منی
دژمنان، ژئی ره‌شاندم^(۱)

شاعیر هه‌ر له گوندی ناوبراو ده‌ست به‌خویندن ده‌کات و دوای ته‌واو کردنی خویندنی سه‌ره‌تایی، روو له شاری ئه‌زمیر ده‌کاو له‌ویدا درێژه به‌خویندنی خۆی ده‌دات، تاوه‌کو له‌گه‌ل هه‌فالی زیدی

* چایی: واته‌ چیا شاعیر زۆرجار ئه‌م وشه‌یه‌ی به‌م شپوه‌یه‌ به‌کاره‌یناوه.
۱- نه‌وزاد، دیرک، گ: هاوار، ژ: ۲۴، شام، ۱۹۳۲، ل ۷.

خۆی (رهشیدی کورد ۱۹۱۰-۱۹۶۸) بروانامه‌ی مامۆستایی (دارالمعلمین) له ئەزمیر به‌دهست هیتنا، پاشان له‌ئەسکەندەرۆنه‌و ئەنتاکییدا وه‌ک مامۆستا داده‌مه‌زیت.

ئەگەر چاویک به‌و وتارو نووسینانه‌دا بخشینین، که له‌سه‌ر قه‌دری جان نووسراون، ده‌بینین له‌بارهی ژیان و له‌دایک بوونی گه‌لیک راوبۆچوون هه‌ن که تاوه‌کو ئیستا به‌ شیوه‌یه‌کی بابه‌تیانه‌ بوومان ساغ نه‌بۆته‌وه‌و خۆیشی به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ ئاماژه‌ی پێ نه‌کردوه‌، ئەگەر چی له‌و هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یدا باس له‌ ژیان و به‌سه‌رهاتی خۆی ده‌کات، به‌لام هه‌یج ئاماژه‌یه‌ک به‌ میژووی له‌ دایکبوونی خۆی ناکات.

جا لیبه‌دا به‌پێویستی ده‌زانم ئەو راوبۆچوونانه‌ بخه‌مه‌به‌رچاو که تاوه‌کو ئیستا گوتراون، بۆئوه‌ی به‌شیوه‌یه‌کی بابه‌تی و زانستی میژووی له‌دایکبوونی روون بکه‌مه‌وه‌.

یه‌کێ له‌و نووسه‌رو روشنیبیرانه‌ی که باس له‌ ژیان و دایکبوونی ده‌کات خانمی روشنیبیرو ناسراوی کورد (ره‌وشه‌ن به‌درخان) ه‌ که له‌ کتێبه‌که‌ی خۆی: (صفحات من الادب الكردي) دا ده‌لێت: «قه‌دری جان هه‌لبه‌سته‌خانه‌کی نوێخوازو په‌یف و رامان نازکه، سالی ۱۹۱۶ له‌ کوردستانی تورکیا له‌دایکبووه‌». (۲) دکتۆر (عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول) یش هه‌مان بۆچوونی سه‌ره‌وه‌ی هه‌یه، به‌لام له‌په‌راویزی یه‌کیک له‌ وتاره‌کانیدا که سالی ۱۹۷۲ به‌ناونیشانی (بۆمه‌رگی قه‌دری جان)، له‌ رۆژنامه‌ی (ژین) بلاوی کردۆته‌وه‌، ده‌لێت:

۲- روشن بدرخان، صفحات من الادب الكردي، بیروت، ۱۹۵۴، ص ۵۸

«لهه ندى شويتندا سالى له داىك بوونى به ۱۹۱۶ دانراوه، ئەمه ئەگەر ته واوئيش نه بى له راستييه وه نزيكه» (۳).

ههروهها (ئه ديب نادر) يش رايه كى ترى هه يه كه ده لئيت: «قه درى جان له سالى ۱۹۱۱ له داىك بووه» (۴) ديسان نووسهر (ره قهند توفى) ش هه مان راي هه يه. (۵) ماموستاي خوالئخوشبوو (مسته فا نهرمان) يش له سهر ئەم بابه ته راي خوئ هه يه، و ده لئيت: «قه درى جان له سالى ۱۹۱۴ له داىك بووه» (۶). «فازگال بازيد» يش ده ستي له ژيان و به سه رهاته ته مومرثاوييه كه ي شاعير هه لئه گرتووه، كه به راشكاوى ده لئيت: «قه درى جان له سالى ۱۹۱۳ له داىك بووه» (۷).

به لام (دلاوه رى زهنگى) و تاريكى له سهر شاعير نووسيووه و به شيوه يه كى زيره كانه خوئ خستوتته ناو قوولايى به ره مه كاني شاعير و له نه نجامدا چيرۆكيكى، به ناوى (سه رئه نجام) هه لئيردوووه كه له سالى ۱۹۴۳ له لان شاعيره وه بلاو كراوه ته وه تيايدا زهنگى ئامازه به وه ده كات كه قه درى جان به شيوه يه كى ناراسته و خو ميژووى له داىك بوونى خوئ تومار كردوووه، كاتييك شاعير

۳- دكتور عيزه دين مسته فا ره سوول، بو مه رگى قه درى جان، ر: ژين، ژ: ۸۴، ۱۹۷۲ ۴- اديب نادر، بين البارزاني و قدريجان، مجلة: (مه تين)، العدد: ۳۰، دهوك، ۱۹۹۴، ص ۷۰.

۵- ره قهند توفى، قه درى جان، گوڤارا: مه تين، ژ: ۱۴، دهوك، ۱۹۹۲، ل ۱۹.

۶- مصطفى نهرمان، بو سوودى گشتى، گ: روئشبيرى نوئ، ژ: ۱۲۷، ۱۹۹۱ ل ۱۳۴.

۷- فازگال بازيدى، وه لاتپارئيژى دلسوز قه درى جان، و: مصدق توفى، ر: په يمان، ژ: ۴۷، دهوك، ۱۹۹۶.

دهلیت: «ئەو پەلین کوژ کتیبە ژيانا من هاتنه چراندن، ئیرو
 پەرچین وان یی زبایی بەره‌فەدکەم، ب هەف دزەلقینم... دخوازم ژ
 وان، کتیبە بەختیارین چیبکەم. سۆند... گونەھ... روژین
 دەریاسبویی... سەرئەنجام... هەر یەک ژفان، ژ کتیبە ژيانا منا
 حەزین رووپە لەکی رەنگین. لی رەنگین دین، زەنگین دین...
 دیسان پەلین چریایی و زبایی نە... سەرئەنجام ژ ی رووپە لەک ژ
 وان پەلانی...»^(۸) ئەو ی جیگای سەرەنج بیت لەم رستانە ی
 سەرەو دا ئەو بە کە هەموو بەرەمەکانی قەدری جان رەنگدانەو ی
 ژیان و بەسەر هاتە کانییەتی هەر وەکو لە چیرۆکی سەرئەنجامدا، کە
 بەسەر هاتی مردنی براکە ی خۆی بە ناوی «فەتخی» دەگێرێتەو و لە
 سەرەتاکە یدا دەلیت «بەری بیست و پینج سالان بوو»^(۹) کە
 رووداوە کە رووداوە، پاشان درێژە بە چیرۆکە کە دەدات و دەلیت:
 «تەمەنم لە نیوان ۶-۷ سالی دەبوو»^(۱۰) ئەگەر ئیمە بو بیست و
 پینج سال بگەرێتینەو، واتە لە سالی ۱۹۴۳ و بەرەو پاش،
 بە لیکدانەو و بۆمان دەردە کە ویت کە و براکە ی لە سالی ۱۹۱۸ کۆچی
 دوایی کردووە، بە دەرکردنی ۶-۷ سال لە سالی (۱۹۱۸) دا
 دەگەینە ئەو ئەنجامە ی کە قەدری جان لە نیوان سالانی (۱۹۱۱-
 ۱۹۱۲) دا لە دا یەک بوو، بە پیتی ئەم بۆچوونانە ی کە باسمان کردن
 (رەوشەن بە درخان و د. عیزەدین) بە هەلە چوینە چونکە من پیم
 وایە هیچ کەسێک لە تەمەنی دوو سالی دا لە توانا یدانیه بیر
 لە مردنی برای خۆی بکاتەو. هەر وەها رایە کە ی (مستەفا

(۸، ۹، ۱۰) - قەدری جان، سەرئەنجام، گ: روژانوو، ژ: ۲، بیروت، ۱۹۴۳،
 ل ۴. (لاتینی)

نهریمان) یش تارادهیهک له گهل بۆچوونه کهی (قازگال بازیدی) نزیکه، به لام به پیتی ئه و زانیارییهانی که له سه ره وه ئاماژه مان بۆ کردن بۆچوونه کانی ئه مانیش لاواز ده بنه وه، ته نها بۆچوونه کهی (دلاوه ری زهنگی) به راست ده زانریت، چونکه به قوولی چووه ته ناو بابته که و راستییه کهی بۆ ده رکه وتووه، جگه له مهش له گهل بۆچوونه کانی (ره شه ند و ئه دیب) به کده گرنه وه، به لام من پیم وایه (ره شه ند توفی) بۆچوونه کهی له سه رچاوه نوییه کان وه رگرتووه، به به لگه ی ئه وه ی له و دووسی وتاره یدا که له رۆژنامه ی هاوکاریدا له مه ر قه دری جان بلا ویکردنه ته وه، سالی له دایک بوونی به ۱۹۱۶ داناوه، کاتی بلا ویکردنه وه ی گۆقاری هاوار که یه که م ژماره ی له سالی ۱۹۳۲ بلا ویکراوه ته وه و قه دری جان به شداری تیدا کردووه، جابه پیتی ئه م ساله واته «۱۹۱۱-۱۹۱۲» ته مه نی شاعیر ۲۱ سال بووه و له و ته مه نه شدا، ده توانین بلیین ته مه نیکی شیاوه بۆ هه بوونی به هره ی داهینانی هزری و بلا ویکردنه وه ی نووسین.

بۆ زیاتر سه لماندنی ئه م رایهش زمانزان و شاعیری کورد «ره شیدی کورد» که له گهل قه دری جان خه لکی یه ک گوندبوون و هه قالی خویندنی بووه، له سالی ۱۹۱۰ له دایک بووه، ئه مهش به لگه یه کی تره له سه ر ئه وه ی که ته مه نیان له یه ک نزیک بووه.

له ئه نجامی تاوتویکردنی ئه م هه موو راو بۆچوونانه ی که پیشتر هه ر که سی به پیتی زانست و ته قه لای خوی ئاماژه ی بۆژیانی و به سه رهاتی قه دری جان کردووه، ئه وه مان بۆ ساغ ده بیته وه که له سالی ۱۹۱۱ له دایک بووه.

ژیان و گوزه رانی شاعیر له ئاستیکی به رزدا بووه، ئه مهش له بهر

ئەوئەى باوئى بازرگان بوو، لەتەمەنى مامۆستايەتیشدا كچىكى خەلكى ئەستانبوولئى خواستوو، كە ناوى نىلوفەر بوو، (۱۱) كە دەكاتە كچى «عەلى عوسمان بەگ» و لەبنەچەدا توركە، لە ۱۱ى ئەيلوولى سالى (۱۹۳۹)ش گواستىتەو، لە دوای خوئدا دوو كورو كچىكى بە ناوى (مزگىن وسەرورەو شىرىن) بەجئ هىشتوو، كە ئىستا شىرىن لە سووریا خەرىكى كارى نوژدارىبە. (۱۲)

شاعىر لەو كاتەى قوتابى بوو شەىداى خەبات و تىكووشانى كوردابەتى بوو، بۆيە خوئى پئى نەگىراو و لەگەل هەقائەكەى (رەشىدئ كورد) بەرەو جزىرە دئىن، بۆ ماوئەبەكى كەم لەوئ دەمىننەو، پاشان بەرەو سووریا دەكەونەرى، لەسەر مئىرووى هاتنى قەدرى جان بۆ سووریا گەلئىك رابوچوون هەن، هەندىكبان سالى ۱۹۳۱، (۱۳) ۱۹۲۹، (۱۴) ۱۹۲۸، (۱۵) يان بۆ داناو، بەلام شاعىر لەبەكئىك لەبىرەوئەرىبەكانى خوئدا ناراستەوخوئامازە بەم مئىروو دەكات و لە ۱۸ى حوزەىرانى ۱۹۵۲ دئىنئە بىرى خوئى و دەلئىت: «بىست و پئىنج سالى لەمەوبەر خوئم لەئامئىزى سىاسەتا بىنىبەو، لەبەر ئەوئەى ناچاربووم لە باوك و براىبەكانم

۱۱- فازگال بازىدى، سەرچاوى پئىشوو.

۱۲- دلاوئەرى زەنگى، هەلبەستشان و نقىسەرى داهىنەر قەدرى جان، و: محەمەد عەبدوللا، گ: رومان، ژ: ۵۴، ۲۰۰۱، ل ۳۷.

۱۳- اسماعىل بادى، قەدرى جان.. هەقىبەندى.. و هوزان، گ: گازى، ژ: ۳۲، دھۆك، ۱۹۹۷، ل ۳۱.

۱۴- شەعبان مزىرى، «قەدرى جان» ئوكارى داهىنانا هوزانى، گ: رۆشنىبرى نوئى، ژ: ۱۴۳، ۱۹۹۹، ل ۷۴.

۱۵- دلاوئەرى زەنگى، سەرچاوى پئىشوو. ل ۳۶.